

CONCURSULUI NAȚIONAL *LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ*
etapa județeană, 11 mai 2013
Nivelul 3 - clasele a IX-a și a X-a

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- În cazul subiectelor care presupun încadrarea într-o limită de rânduri, vei numerota fiecare rând pe care îl vei scrie.
- Timpul efectiv de lucru este de 3 ore

Citește cu atenție fiecare text de la cele trei subiecte, apoi cerințele și răspunde cât mai bine posibil.

SUBIECTUL I

30 de puncte

BINECUVÂNTAȚI ANIMALELE ȘI COPIII

de Glendon Swarthout

(fragment)

Cotton se trezi țipând.

Sudoarea i se prelingea pe frunte, pe palme și pe coapse. I se făcu silă de el însuși. Avea cincisprezece ani, era cel mai mare, prea mare ca să mai viseze urât.

Se uită la ceas. Era unsprezece și cinci. Dormise mai puțin de o jumătate de oră. Ridicându-se într-un cot, își verifică din obișnuință efectivul. Goodenow, Teft, Shecker, Lally 1 – dar unde era fratele lui? Atunci își aminti: Lally 2 își mutase perna și sacul de dormit sub pat când sunase stingerea. În cel de-al șaptelea pat sforăia Wheaties, instructorul lor, de care oricum nu le păsa nici unuia dintre ei. Toți prezenți și numărați, să trăiți.

Cotton salută și se întinse pe spate, ascultând vuietul jalnic al vântului prin pinii de afară și murmurul tranzistoarelor din interiorul barăcii. Așa dormeau ceilalți cinci, cu radiourile, ca niște căței care nu mai scheaună și adorm dacă le pui un ceas alături, să le fie ca bătaia unei inimi. Când se sună stingerea, ei se strecurau în sacii de dormit și își băgau radiourile minuscule sub braț, după ce le potriveau pe postul Prescott cu muzică populară și „western”, sau pe postul Phoenix cu muzică din aceea care-ți merge la inimă. [...]

Fusesse cea mai nenorocită seară din toată vara. [...] Cotton nu-și mai putea aduce aminte, decât că fusesse o seară mai altfel decât toate celelalte din acea vară. Nimeni nu ardea gazul și nici nu făcea năzbâtii. Scena la care fuseseră martori în timpul zilei îi traumatizase. Nu îndrăzneau să discute despre ea. Umblau printre copaci, târșâindu-și picioarele ca niște răniți, ascunzându-se unul de altul în amurg. Așteptau pentru prima dată cu bucurie să se lase întunericul.

Când se sună stingerea, baraca deveni un fel de celulă. Lally 2 se retrase sub pat. Ceilalți traseră fermoarele sacilor de dormit, închizându-se ca în niște vizuini, potrivit radiourile mai tare ca de obicei. În seara aceea n-a mai fost vorba nici de mers la closet, nici de discuții, nici de lucruri azvârlite, ori de lectură, mâncare, băut din gamele sau jocul cu lanternele. S-au refugiat într-un somn ce nu era de fapt odihnă. Acum puteau vorbi. Acum toți puteau scoate din ei ce văzuseră în acea zi. Transformară noaptea într-o cameră sonoră. Goodenow se zvârcolea. Teft scrâșnea din dinți. Frații Lally îngâneau înfricoșați. Cotton visă că erau închiși într-un țarc și omorâți de propriii lor părinți. Toți se tânguiau într-o bâlbâială de miros, sânge și nebulie a oamenilor, în timp ce Dionne Warwick¹ se lamenta într-un cântec, iar Roy Acuff² cânta despre păcat și izbăvire. Era o purificare prin glas, dar în zadar.

Cotton ascultă din nou. Ceva nu era în regulă. Numără patru radiouri, nu cinci. Strecurându-se încet din pat, se uită sub patul de lângă el. Lally 2 dispăruse.

[Cotton îi trezește pe băieții cu care împărțea baraca și pornesc în căutarea lui Lally 2.]

¹ Dionne Warwick – cântăreață și actriță din SUA.

² Roy Acuff – cântăreț de muzică country.

Barăcile erau cuibărite printre pini. La înălțimea de o mie de metri, păreau minuscule față de copacii uriași care le încadrau. Clădite din bușteni, acoperite cu șindrilă, răsăreau parcă direct din stâncă, străpungând ici și colo platforma de granit presărată cu ace de brad.

Cei cinci înaintau cu precauție pe platformă, înconjurând tabăra ca să ajungă la drumul nisipos care urca în sus, apoi cobora prin strâmtoarea canionului până la o pădure de pini, la o milă, o milă și ceva de șoseaua ce ducea spre oraș. Ajungând în drum se opriă în vârful pantei. De aici puteau privi în jos și înapoi spre barăci; puteau vedea ȧrcul și magazia și poligonul de tir și terenul de sport și șopronul cu camioane și bazinul. Luminile erau aprinse în cele două latrine, dar nu și în barăcile instructorilor superiori sau în cea a directorului. Văgăuna canionului se închidea în spatele taberei. O baricadă de stânci întrerupea contactul cu lumea. Dar și mai sus se înălța un lanț al munților din Arizona, după care venea unul și mai înalt, și încă unul, o cireadă de namile negre, uriașe care își croiau cu răbdare drumul spre o graniță încă nedescoperită, fornăind înspre nord, împingând cerul cu spinărilor lor cocoșate, și agățând stelele în coarne. Era buza prăpastiei Mogollon. Se adunară în jurul lui Cotton.

— De când a plecat? întrebă Teft.

— Douăj'de minute, juma' de oră. Trebuie să punem mâna pe el înainte să ajungă la șosea. Îl ia careva în mașină, și dus a fost.

— Eram sigur că unul din noi o s-o șteargă, spune Goodenow, mai mult pentru el. Nu știam care.

Shecker căscă.

— N-o să se grăbească, nu-i el omu'. Acum când e de capul lui, ar cam trebui să-i pese de timp.

— Gata, gata, spuse Cotton, să nu ne mai certăm. Pas alergător până la șosea. Haideti!

Porniră cu toții în pas întins, în jos pe drumul nisipos ce șerpuia prin pădure, gâfâind și dând din coate la unison, cu excepția lui Lally 1 care venea mai în urmă, întrucât cel pe care-l căutau era puștiul de frati-su. După cinci minute de pas alergător, trecând prin porțiuni luminate și pătrunzând iar în întuneric, zgomotul pașilor răsunând înfundat pe nisip, Cotton îi opri și le spuse să fie atenți dacă se aude radioul. Știau că își luase perna cu el, așa că probabil luase și radioul. Ascultând, își auziră doar propria respirație și suspinatul pinilor.

— Degeaba, spuse Lally 1, ajungându-i din urmă. Oricum, e sărit de pe linie.

Goodenow începuse să gâfâie — era cel mai slăbuț dintre ei.

— Am ajuns prea târziu. Vina-i a noastră. Trebuia să fi plecat cu toții.

— Terminați, șuieră Cotton. Hai, mișcați-vă.

Îi conduse mai departe la trap, cu medalioanele zdrăngănindu-i la gât; măriri pasul, alergând și mai repede. Cuvintele lui Goodenow îi biciuiau. Vinovăția îi mâna din urmă. Galopară prin curba în formă de S și se apropiau deja de poarta ce marca granița taberei când, deodată, îl văzură toți, iar Lally 2, cum mergea agale prin mijlocul drumului, îi văzu și el. O clipă rămase împietrit, apoi se năpusti în pădure.

— Puneți mâna pe el, ordonă Cotton cu glas gâfâit. Risipiți-vă.

Ferindu-se de copaci, se repeziră în pădure, luând-o când într-o parte, când în alta, până când, ȧșnind din umbră într-un luminiș, se opriă brusc. Lally 2 era acolo, spășit, cu perna urât mirositoare sub braț și radioul vibrând în buzunarul jachetei; stătea așezat pe un bolovan, uitându-se la ei și sugându-și degetul mare. S-ar fi năpustit ei asupra lui, dacă n-ar fi fost Cotton care le ordonă să se potolească, să stea el de vorbă puțin cu puștiul, singuri. Se îndreptă spre el.

— Salut, spuse Cotton.

Lally 2 își strânse mai tare perna în brațe.

— Frumoasă noapte, ce zici? întrebă Cotton.

Lally 2 avea doisprezece ani și nu era vorbăreț. *Din cele șaisprezece camere ale casei părintești din Kenilworth, statul Illinois, el o prefera pe a șaptesprezecea, camera Oomilor. De fapt, nu era o cameră, ci o saună pe care o construise tatăl său în interiorul casei, iar apoi uitase s-o folosească. Tatăl și mama sa erau tineri și frumoși, și moșteniseră „bani vechi”, o avere de trei generații. În fiecare an se despărțeau o dată sau de două ori, înaintau acțiune de divorț, apoi se împăcau și plecau fuga la schi, la Chamonix sau în altă parte, ori se duceau cu iahtul în Insulele Virgine sau în altă parte. Aceasta le oferea un prilej de joacă. Cât erau ei plecați, casa părea pustie și goală. Mai rămăneau doar fratele lui mai mare, guvernanta, cameristele, majordomul, șoferul și bucătăreasa. Când visa urât și se trezea în casa pustie și goală, Billy Lally își lua perna de cauciuc și se furișea la parter în saună, unde dădea drumul la căldură și se ghemuia pe bancheta de lemn, cu capul pe pernă. Curând, Oomii, omuleții care trăiau pe sub pietrele netede și făceau aburi, apăreau cu sutele, se ghemuiau lângă el și-l ajutau să doarmă în siguranță și la căldură, până dimineața când îl găsea vreo cameristă sau majordomul. Deseori răcea după ce dormea în saună, dar merita să și*

răcești pentru o noapte la căldură și în siguranță. Billy Lally nu vorbise niciodată nimănui despre prietenii săi Oomii.

[...] Ceea ce îndurase băiatul în acea zi îl afectase, probabil, mai tare decât pe oricare dintre ei, gândi Cotton, căci era cel mai mic, și o dată ce se băgase sub pat când s-a sunat stingerea, Lally 2 era tot sub pat. Chiar și aici, în pădure. Va trebui luat cu binișorul.

— Măcar dă mai încet radioul, spuse Cotton, ca să mă poți auzi.

Lally 2 îl dădu mai încet.

— Ascultă, spuse Cotton, tot ce facem de acum înainte facem împreună, nu de unul singur.

Vârându-și medalioanele sub tricou, adăugă: Așa că, hai să mergem înapoi, ce zici?

Lally 2 își scoase degetul din gură.

— Dacă mă duci înapoi, de îndată ce-o să adormiți am s-o șterg. Vorbesc serios.

— Și dacă-ți ordon eu?

— Nu-mi pasă.

— Ai fi putut s-o pățești, Lally Doi, și încă rău de tot.

— Nu-mi pasă.

Cotton luă o pietricică, o zvârli în sus, o prinse, apoi o aruncă. Uitându-se peste umăr, ridică un braț și le făcu semn celorlalți să se apropie. Copiii veniră și se așezară. Începuse să li se zvânte transpirația; tremurau și se cuprindeau cu brațele, ca să le fie mai cald.

— Lally Doi și cu mine am stat de vorbă, îi lămurii Cotton. El spune că, dacă îl ducem înapoi, fuge iar. Am încercat să-i spun că e...

— Nu da vina pe mine, întrerupse Lally 2, acuzat pe nedrept. Trebuia să plecăm cu toții! V-ați gândit și voi la asta, de când ne-am întors de acolo, azi după-masă. Trebuia să plecăm cu toții, doar știți și voi!

Știa. Gândul îi obsedase din momentul în care Goodenow vărsase, iar apoi, plimbându-se singuri, se tot gândiseră; închizându-se în vâluri de puf, și de lână, și de nailon, tot nu putuseră să scape, iar în somn același gând li se desprindea de pe buze odată cu murmurul de supărare. Gândul le clocotea în sânge. Le lansa imaginația de băiețândri în spațiul extraterestru al imposibilului. Dar, mai mult decât o șansă, mai mult decât o probă de curaj, era în același timp o obligație, despre care nu erau siguri că au destulă experiență, destui ani, ca să și-o asume. Stând ghemuiți în pădurea de pini, cu brațele încolăcite în jurul celorlalți, cântăreau riscurile față de ceea ce înfăptuiseră în cele șapte săptămâni: un film la care se duseseră călare la miezul nopții, un raid câștigat împotriva întregii tabere, o cursă până la marginea Marelui Canion.

— Asta așa e, recunosc, spuse Shecker.

— Dacă am reuși, medită Teft, ar fi grozav.

— Așa-i, dacă, spuse Lally 1.

— Trebuie să reușim! izbucni Goodenow. Eu unul sunt gata!

Cotton se ridică în picioare.

— Ușure! Să nu ne pripim. Puneți-vă mintea la contribuție.

Cum ajungem acolo? Călare? O sută de mile?

— Cu autostopul, spuse Lally 2. Eu așa aveam de gând.

— Toți șase? Cine ia șase puști în mijlocul nopții?

— Luăm un camion, spuse calm Teft.

— Asta-i bună! Cine-l conduce?

— Eu.

— Știi să conduci?

— În!

— Ai condus vreodată, pe bune?

— Pe bune. Puneți-mă pe roți și zbor ca vântul.

Erau uluiți. Că un băiat de paisprezece ani putuse ține secret timp de șapte săptămâni că știe să conducă — era de necrezut.

— Bine, spuse Cotton. S-a făcut. E-n ordine, cât timp ne ia, o sută de mile?

— Cam două ore încolo, două ore încoace.

— Patru, socoti Cotton cu glas tare. Acum trebuie să fie unș'pe jumate. Douăș'pe, unu, două, trei... și să zicem o oră ca să facem figura. La patru jumate suntem înapoi. Când se luminează de ziua, suntem aici și facem nani.

Începu să umble prin spatele lor.

— Ei, ce ziceți? întrebă Goodenow.

— Nu dăm greș, spuse Shecker.

— Trebuie să mergem, spuse Lally 2.

— Suntem profesioniști, se laudă fratele său.

— Pe dracu! spuse Cotton.

Se aplecă, luă de jos altă pietricică și, întinzând brațul, ținti cu o lovitură de maestru cel mai apropiat copac. Cârâind și vâjâind, ceva zbură din copac pe deasupra lor, bătând din aripi. Sperietura a fost cât să-i țină un an de zile. Căzură pe spate, sau se apucară unul de altul, sau săriră în sus de groază, apoi își reveniră și rămaseră pe loc, zăpăciți, scormonind pământul și rânjind.

— Ei, vedeți? spuse Cotton disprețuitor. Zboară o pasăre din pom și ne pierdem capul. Nu cred că suntem gata să ne apucăm de ceva atât de baban.

— Dacă nu suntem acum n-o să fim niciodată, spuse Teft.

— De acord, dar față de asta tot ce am făcut până acum e floare la ureche. Cu chestia asta putem s-o pășim rău. Vorbesc serios.

Izbutise să-i pună pe gânduri. Acum tăceau. Lally 2 închise radioul. Îi rodea îndoiala. Acum puteau face minuni, dar Lally 1 își mai amintea de prima adunare, iar Shecker de raidul pe care îl rataseră. Pe Cotton n-o să-l mai prindă nimeni pe post de aruncător la baseball. În cel mai bun caz, asocierea lor era temporară, ocazională. Dacă-i presezi puțin, dacă le ceri să ia o hotărâre cu cap sau dacă țâșnește pe neașteptate o pasăre din copac — îi și apucă pe toți tremuriciul.

Recrutarea pentru tabăra de băieți „Box Canyon” se făcea din suburbiile bogate ale marilor orașe din Est și din Vestul Mijlociu și se limita, cu rare excepții, la băieți între treisprezece și paisprezece ani. Taxa pentru o serie de opt săptămâni, de la sfârșitul lui iunie până la sfârșitul lui august, era de o mie șase sute de dolari, plus biletul de avion. „Trimiteți-ne un copil vii — Și noi vă trimitem un cowboy!” — așa suna lozinca taberei. În acest scop toți cei din tabără primeau câte un cal pe care să-l călărească și de care să aibă grijă. Adeveratul mijloc pentru atingerea scopului propus era însă spiritul de întrecere. Puteau să vină niște băiețandri necopți, cocoloșiți, ahtiați după televizor, cu un caracter nedefinit, dar la plecare erau bărbați în devenire. Spiritul competitiv trebuia să-i cizeleze și să-l înalțe. Puteau să fie prunci cu colici, dar în opt săptămâni și contra sumei de o mie șase sute de dolari, spiritul competitiv reprezenta garanția că marfa pe care părinții o cumpăraseră și o achitaseră va fi livrată: trei duzini de oameni din Vestul Sălbatic, trași ca prin inel, crunți la privire, tăbăciți, iuți la mânie, zgârciți la vorbă. La sfârșitul primei săptămâni populația taberei se împărțise, într-adevăr, de la sine în șase echipe, pe șase barăci. Procesul începuse printr-o selecție naturală, ținând seama de vârstă, de gradul de îndrăzneală, regiune sau interese de rudenie. Testarea făcuse restul. Probele de călărie, de tragere cu arcul sau cu pușca, de îndeminare, de înot și sporturile în aer liber din primele zile au separat curând grâul de neghină, pe cei reușiți de incapabili. Era de așteptat ca fiecare vară să dea la o parte unul sau doi inadaptabili, un izolat ici, un dezechilibrat colo, dar grupul lui Cotton era unic. Se mutaseră cu el pentru că nimeni altcineva nu voise să-i ia. Erau cunoscuți sub variate denumiri: Guguștiucii, Împleticiții, Sonații. Ei erau Pleava.

Când au trecut la bătaie în primul lor meci de baseball, de exemplu, n-au reușit să înscrie niciun punct. Nu erau în stare să nimerească nici măcar un fund de bou cu un târn de nuiel, darămite... Când au trecut în teren, Cotton servea, iar Shecker prindea mingea. Lally 1 juca pe postul de prima bază, Goodenow a treia, Teft preluase latura din stânga, iar Lally 2 latura din dreapta a terenului. A fost evenimentul sportiv cel mai hazliu pe care îl cunoscuse tabăra vreodată. În spatele gropii de nisip, Shecker mai mult se ferea de minge în loc s-o prindă, susținând că Cotton aruncă prea tare și-l lovește la mâini. Loviturile ușoare care ricoșau din teren treceau printre Lally 1 și Goodenow ca prin sită. Teft aprecie greșit o minge care venea pe sus, la stânga, dispăru după ea printre pini și nu se mai întoarse. Lally 2 scăpă o minge venită pe neașteptate, se așeză jos și începu să-și sugă degetul. Când scorul era 21 – 0 și cei de pe margine începură să huiduie, Cotton se repezi în ei, se încăieră cu doi băieți de două ori cât el, se alese cu un dinte aproape rupt și cu nasul plin de sânge, și meciul luă sfârșit.

— De data asta nu vă silesc, le spuse Cotton. Votăm. Gândiți-vă, azi e marți și e ultima săptămână. Sâmbătă mergem acasă, ne întoarcem învingători. Așa că, dacă încercăm și asta, nimeni și nimic nu ne va mai opri. Așa că, hotărâți-vă.

Le acordă un minut de gândire, apoi își dresе vocea.

— În regulă, votăm. Toți trebuie să fim pentru. Toți, sau nu mai plecăm nicăieri. Perfect, care sunteți pentru ridicați mâna dreaptă.

Obținu unanimitatea.

— Dar tu? chițăi Lally 2.

— Ei, spuseră ceilalți, tu ce zici?

Cotton veni printre ei, reținându-se, iar ei se îngrămădiră în jurul lui, în pădurea întunecată, tremurând, nesiguri, până când ajunseră atât de aproape, încât puteau să simtă în nări cât e de mândru de ei, cât e de emoționat și de pornit pe fapte mari. Apoi le spuse, cu o voce joasă, dar atât de încărcată de ardoare, încât îi trecură fiorii:

— Al naibii care n-o face și pe-asta. Să mergem, băieți!

A. (6 puncte: 1,5 puncte pentru fiecare răspuns corect)
Scrie, pe foaia de concurs, litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. Evenimentele prezentate în fragment se desfășoară în:

- a. Canada;
- b. Mexic;
- c. România ;
- d. S.U.A.

2. În tabăra în care se petrece acțiunea există:

- a. o baracă a instructorilor superiori, o baracă a directorului, șase barăci pentru copii, un bazin, două latrine, o magazie, un poligon de tir, un șopron cu camioane, terenuri de sport, un țarc.
- b. trei barăci pentru instructorii superiori și pentru director, șase barăci pentru copii, un bazin, două latrine, o magazie, un poligon de tir, un șopron cu camioane, un teren de sport, un țarc.
- c. barăcile instructorilor superiori, o baracă a directorului, șase barăci pentru copii, un bazin, două latrine, o magazie, un poligon de tir, un șopron cu camioane, un teren de sport, un țarc.
- d. șase barăci (pentru copii, pentru instructorii superiori și pentru director), un bazin, două latrine, o magazie, un poligon de tir, un șopron cu camioane, un teren de sport, un țarc.

3. Tabăra de băieți „Box Canyon” oferea locuri pentru:

- a. 12 băieți;
- b. 24 de băieți;
- c. 36 de băieți;
- d. 48 de băieți.

4. Unul din semnele că băieții au asistat la o scenă traumatizantă este că:

- a. dormeau cu radiourile alături;
- b. au plecat într-o cursă până la marginea Marelui Canion;
- c. au adormit fără să abordeze subiectul;
- d. discută înainte de culcare despre aceasta.

B. (4 puncte: 0,5 p. pentru fiecare idee plasată corect)

Stabilește ordinea logică și temporală a următoarelor idei principale ale textului, apoi notează pe foaia de concurs doar cifrele corespunzătoare acestora, într-o casetă similară celei de mai jos:

--	--	--	--	--	--	--	--

- 1. Băieții discută despre posibilitatea de a pleca din tabără spre un anumit loc.
- 2. Băieții supun la vot propunerea de a pleca din tabără.
- 3. Băieții decid să plece împreună din tabără.
- 4. Cotton observă că Lally 2 a dispărut.
- 5. Băieții pleacă în căutarea lui Lally 2.
- 6. Cotton se trezește speriat din coșmarul pe care îl are.
- 7. Văzându-i pe băieți, Lally 2 se ascunde în pădure.
- 8. Lally 2 și Cotton discută despre reîntoarcerea în tabără.

C. (12 puncte: 3 puncte pentru răspunsul corect la fiecare din cerințe)

Răspunde, pe foaia de concurs, formulând enunțuri, la fiecare din următoarele cerințe:

- 1. Precizează ce a visat Cotton încât s-a trezit tipând.
- 2. Explică, în 6-10 rânduri, valorificând informațiile din text, semnificația secvenței: *S-au refugiat într-un somn ce nu era de fapt odihnă. Acum puteau vorbi. Acum toți puteau scoate din ei ce văzuseră în acea zi. Transformară noaptea într-o cameră sonoră.*
- 3. Din fragment reiese că personajele au trăit o experiență care i-a marcat. Precizează când au trăit această experiență.
- 4. În fragmentul citat există două secvențe scrise cu caractere italice.
Prezintă, într-un text de 6-10 rânduri, motivul pentru care crezi că scriitorul a preferat să apeleze la marcarea secvențelor, având în vedere conținutul lor și relația dintre acestea și restul fragmentului.

D. (8 puncte)

Redactează un text de 15-30 de rânduri, în care să-ți susții punctul de vedere despre șansele de reușită a planului pe care ți-l faci cei șase băieți, având în vedere personalitatea lor.

SUBIECTUL al II-lea

20 puncte

TERMENI ȘI CONDIȚII

Vă aducem la cunoștință principalele aspecte privind drepturile legale de care dispuneți prin achiziționarea unui produs **EVOLIO**.

Garanția produselor se asigură în conformitate cu Legea Nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, republicată, OG 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare de la data vânzării, Legea 476/2006 și normele de aplicare în vigoare la data vânzării, completate cu prevederile Certificatelor de Garanție și ale Instrucțiunilor de utilizare ale produsului, predate la data achiziției acestuia.

Perioada de garanție se prelungește cu timpul de nefuncționare al produsului, scurs de la data predării acestuia pentru reparare și până la data repunerii în stare de funcționare și a notificării în scris a consumatorului despre acest lucru. Prelungirea termenului de garanție se va înscrie în Certificatul de garanție de către prestatorul de servicii autorizat care a efectuat reparația în perioada de garanție.

Produsele **EVOLIO** au în componență subansamble electronice și mecanice care necesită respectarea cu strictețe a condițiilor de manipulare, transport, păstrare, exploatare, conectare, întreținere și reparare prevăzute în Manualul de utilizare.

Pentru produsele care nu respectă condițiile de acordare a garanției sau care sunt în afara perioadei de garanție, pe toata durata medie de utilizare a produsului, **EVOLIO** poate asigura service contra cost prin intermediul rețelei sale de Centre de Service autorizate.

Consumatorului i se garantează că pe durata perioadei de garanție, în condițiile normale și specificate de utilizare a produsului, în cazul apariției neconformităților, acestea vor fi înlăturate în primul rând prin reparare sau, după caz, prin înlocuire, reducere de preț sau restituirea contravalorii, în conformitate cu legislația mai sus amintită. Înlăturarea neconformităților se va face în Centrele de Service autorizate **EVOLIO**. Lista Centrelor de Service autorizate este menționată pe site-ul www.evolio.ro. Pentru a localiza centrele de service autorizate, puteți apela și la unitățile comerciale de la care a fost achiziționat produsul.

Neaplicarea garanției

Nu constituie obiectul garanției lipsa de conformitate derivată din:

- utilizarea produsului în aplicații ce necesită performanțe și calități altele decât cele oferite de clasa și scopul pentru care este destinat produsul sau în afara specificațiilor tehnice aferente;
- uzura normală a produselor (ex. uzura fizică, mecanică și electrică, scăderea în timp a luminozității ecranelor);
- utilizarea produsului în condiții neadecvate (ex: tensiune de alimentare necorespunzătoare, împănțare inexistentă sau greșită, acțiunea șocurilor, vibrațiilor, loviturilor sau altor forme de abuz fizic, utilizarea de accesorii altele decât cele indicate de producător în specificațiile tehnice, utilizarea produsului în condiții de mediu necorespunzătoare – acțiuni ale substanțelor chimice, noxe, fum, praf sau umiditate, defectarea produsului cauzată de intemperii);
- manipularea sau instalarea greșită (ex: instalarea greșită a bateriilor sau a acumulatorilor, utilizarea altor modele de surse de alimentare sau accesorii decât cele livrate sau indicate de producător);
- setări greșite ale produselor sau programelor, virusări, deteriorarea sau funcționarea necorespunzătoare a sistemului de operare, a fișierelor de configurare sau a programelor instalate; folosirea altor drivere sau programe decât cele originale care însoțesc produsul; eventualele incompatibilități de natură software sau hardware ce pot apărea la folosirea produselor **EVOLIO** împreună cu alte produse; Evolio nu poate fi făcut responsabil de nefuncționarea totală sau parțială a programelor software create de terți (programe incompatibile total sau parțial cu produsele Evolio: tablete, notebook, eBook Reader, GPS)
- deteriorări termice, mecanice și plastice ale produsului datorate incendiilor, accidentelor, vibrațiilor, intemperiei, neglijenței în utilizare sau a oricăror altor factori, independent de Producător;
- alte situații specificate în Certificatul de garanție care însoțește produsul.

Cum procedez când am nevoie de service

În cazul în care aveți nevoie de asistență în service, contactați un Centru de Service autorizat. Vă rugăm să aveți numărul de model, seria produsului, data și locul achiziției, precum și o scurtă descriere a problemei sau subiectului de interes atunci când contactați Centrul de Service.
(text preluat de pe site-ul <http://www.evolio.ro/termeni-si-conditii.html>)

A. (10 puncte: 2 puncte pentru fiecare răspuns corect)

Formulează, sub formă de enunțuri, răspunsuri la fiecare din următoarele cerințe, prin valorificarea textului citat:

1. Precizează cine are dreptul să completeze în Certificatul de garanție perioada de prelungire a garanției unui produs Evolio.
2. Transcrie trei informații ce pot fi găsite în Manualul de utilizare a produsului Evolio cumpărat.
3. Precizează modul în care poți obține informații despre locul unde poate fi reparat un produs Evolio.
4. Explică de ce scăderea în timp a luminozității ecranelor nu are ca efect aplicarea garanției pentru produsele Evolio.
5. Prezintă ce informații despre produsul Evolio trebuie să oferi atunci când apelezi la un Centru de Service.

B. (10 puncte)

Precizează care este, din punctul tău de vedere, importanța citirii cu atenție a termenilor și condițiilor de garanție a unui produs. Motivează-ți opțiunea, într-un text de 10-15 rânduri.

SUBIECTUL al III-lea

10 puncte

Privește afișul de mai jos, folosit într-o campanie inițiată de Asociația Ovidiu Rom.

Formulează, sub formă de enunțuri, răspunsuri la fiecare din următoarele cerințe, raportându-te la afișul de mai sus:

1. Ce scop are campania inițiată de Asociația Ovidiu Rom?
2. Prezintă, într-un text de 15-30 de rânduri, ce relație există între mesajul verbal și cel vizual de pe afiș.